Zlato v ohni.

Obrazy ze života od Václava Tilka
(Pokračování.)

KAPITOLA XXXI.

Však melodie byla tak nadokonale, tak mdle a rostrhaně přednesena, že mohla mnohem spíše býti výrazem nadějí v nivec se rozpadlých vajíček. Cucký nespokojen byl s to dále již poslouchati: vzchopil se a spěchal nazpátek do zamilých hájů.

Dnes ne ani nepřipadlo, že by se mohl setkati s Padilem, že by se mu mohla státi nehoda. Nemyslil vůbec na sebe, byl k svému vlastnímu osudu lhostejný ba netečný. Podobalo se mu, jako by velice byl sentarsi, jako by celý věk byl prožil a s životem byl u konce nemaje od žádné milé naděje — ano podobalo se mu, jako by byl jedním z bledých stínů ve smutném podsvětí. Však nebyl se napil z řeky Lethe, paměť se mu vracela, a přes to chvílemi zakrvácelo jeho srdce prudkou bolestí...

Když se po dlouhém bloudění zase u řady ocitnul, byla tam už jen jedna světnice osvětlena; Vlasfroviška v ní čekal na pana faráře. Cucký, aby co nejrychleji vyvázal z jeho společnosti, spěchal ulehnout.

Jema zůstala přece světnice a postel, kdežto se pastor Svoboda v tu noc musil spokojiti velmi prostým ložem na půdě: však oba je dlouho do noci stíhala trapná bezesnost. Každého z jiné příčiny.

Čas pokojného spánku neměl se hned tak navrátiti.

KAPITOLA XXXII.

Nazejtří za časného rána zdvihlo se vojsko, které ta přenocovalo, a odtáhlo dále. Za ním už žádné jiné nepřicházelo. V Bukové i Habrové zůstala jen hrstka husarů, z nichžto jedni stále po silnici v před i zad přejížděli, druzí u osedlaných koní v plné zbroji pohotově stáli.

Obyvatelstvo nesoudilo jinak, nežli že za Rakušany v patách ihned Prusové se přiženou; a když se to nestalo, očekávali příchod jich v každou následující hodinu tím jistěji, čím více se den prodlužoval. Ostatně v těch hodinách nesáli dřevění, neskládaruce v klín. Někteří usnali za hodně, přece jen Prusův se nedočkati, a dávali se na útěk; druzí vyváděli dobytek z chlévů i hnali ho k lesům; jiní schovávali cenné i bezcenné věci, tak že se v každém snad stavení kopalo, zasdívalo, zahrabávalo i zamazávalo.

Úzkostí bylo všady dost, mezi bohatými i chudými, mezi pány, sedláky i podruhy. Vždyť přicházeli nepřátelé, kteří všecko drtili, co jim v cestu přišlo, před nimižto už tisícové občanů z domovů svých uprchli, kteří statisíce ozbrojeného lidu před sebou hnali, kteří bez počtu lidských životů pohubili a celé kraje lidskou krví zatopili — vždyť byli tu již přede dvěmi mužové železa i krve, kteří vyrabovali, pálili, pustošili, plenili a loupili, týrali, mučili a všelikým násilím řádili jako hejna divokých nevázaných šelem a dravců.

Ani nejkurážnější lidé se neubránili strachu. Silou se přicházím nepřátelům nikdo postaviti nemohl a nikdo neměl, kdo by jej chránil, na koho by se odvolati neb o pomoc obrátiti mohl. Právo i zákon s odchodem domácího vojska i úřednictva nadobro přestaly; všichni obyvatelé se svými životy i statky záviseli na milosti a nemilosti nepřátelského vojska.

Polesný Hubáček nebyl dojista žádný báslivec, ale také on se bál mnohem více potu nežli ještě včera. Ostatně úzkostlivým očekáváním toho, co přijíti mělo, ani na chvíli nestratil rozvahy a prozřetelnosti; při tom pamatoval netoliko na sebe, nýbrž i na své přátele. Brzy po ránu přikvapil do Habrové k pastorovi.

"Co byste chtěl ještě před těmi poberty uchránit," pravil k němu v soukromí, "neváhejte: já vám všecko dobře skryju. A kdy byste chtěl své dcery odstranit —"

"Ty mají na zámku nejlepší útulek," podotknul Svoboda.

"Na zámek přijdou. Prošlost taková — ale kam bych já je ukryl, tam dojista žádná pruská noha nevkročí."

"A kde máte to skrýš?"

"V lesích."

Pastor se náhle rozkřiknul: "A co ten ctihodný Sloyšk, ten Padil rady tropí, zdali pak o tom víte?"

"Tropí kousky jako chlapík po uši zamilovaný," zasmál se polesný — i zasmál se tak srdečně, jako by si to nahraditi chtěl, že se mu dnes ještě příležitost k zasmání nenaskytla.

"Včera musil jsem mu odnáti vah rušnice, nechtěli jsem, aby ta s pouhé lehkomyslnosti po lidech střílel!"

Polesného tonto správou veselosti neubylo.

"Ke všemu se mně kajícně přiznal," řekl. "Poskoval se pro svou přehlédnutelnost, a litoval sejmenovitě i toho, že si vše pohoršil. On jest velikým ctitelem vašim a jest vám za vaši přízeň a podporu vpravdě vděčen."

"Pěkně mu děkuju za jeho úctu a za jeho vděčnost, když s ním nic rozumného pořídit nemůžu!" hořkl pastor.

"Nikdo s ním teď nic nepořídí," namítal polesný, "jen láskyplná Mininka, však ta s ním pořídí všecko, jak jenom se dohodnou."

"Ale podle všeho se již nedohodnou do nejdelší smrti!"

"Nevěřte tomu!"

"On si u ní všechno pokazil."

"Však on si u ní zase všecko spraví," jistil rozmarně pan Hubáček. "On ji má tak nehorázně rád, že ani možno není, aby z toho nebyla svatba. Kterak by ženština takovou láskou pohnuta býti nemůže? Přiznám se vám, že se mi ten Padil zrovna pro tu svou až bláznovsky velikou lásku líbí: jak dostane svou vdovičku, uvidíte, že z něho bude nejrozumnější a nejusedlejší člověk. Vy pochybujete? Nu, to byste byl měl znáti jistého mysliveckého mládence Hubáčka, jaké divoké a bezhlavé věci ten prováděl, když byl zamilován! Až budeme zase míti pokojnější dobu, může vám moje stará o tom vypravovat. Jsou to celé kroniky. A že se žádný manžel snáze nedal okolo prstu otočit než potom já, také vám dosvědčí."

To polesný pastrovi rukou dlaním slíbil, že vezme Padila na úzdu, aby ve své vášni něco nevyvedl.

Později na den zastavil se pan Hubáček také u správců a učinil i tam svoje přátelské nabídnutí. Však ani tam nebyli ochotni, posílati mladé ženské do lesův; příklad pastorův zdál se i panu Hochovi hodným následování.

"Půjdete na noc také do zámku," pravil dceři své Žofii jakož i paní Potocké, která Prusy raději u správců nežli doma očekávala.

"Kamž bychom chodily!" namítala starému pánovi. "Ještě nás odtud nikdo nevyhání."

"Což kdy by nepřátelé v noci sem vtrhli?"

"Kdo ví, zdali sem vůbec vtrhnou! A třeba vtrhli: máte o nás tuze zlé mínění, když nás chcete posílati do lesů nebo zavírati do tvrzí a naposledy snad i zazdívati nebo zahrabávati! My nejsme tak slabé, jak nás děláte."

Správce však nedal jinak; vdovička se jen s reptáním podvolila.

Tím způsobem se ženská společnost na zámku pod večer značně rozmnožila; přes to nebylo tam příliš veselo. Mladší pokolení bylo by pohromadě snadno i strach před pruskými lidojedy vyhostilo, avšak ohledem na smutek hraběnčin každé hlasitější zasmání, každé bujnější rozmar byl potlačován. Hraběnka sice svoje hosty na chvíli navštívila, však odcházejíc hned jim dobrou noc přála; při večeři seděla s nimi jen paní Bezděčná. Hovor vedly slečna Tichá a paní baronka skoro samy; i nebylo divu, že žádným předmětem jeho valně se nerozehřály, do žádného se příliš nezabraly: k zajímavým rozpravám, k příjemnému besedování nebyla právě doba.

Na noc se Pavluše i Pepička, Mína i Žofie všecky dostaly do jedné ložnice—v zámku sice zbývalo dosti prázdných pokojů, ale ty mohly třeba ještě v noci obsazeny býti od nevítaných, ač nikoli neočekávaných hostů. Poněvadž pak se ložnice ona vedle komnat hraběnčiných nacházela, byly naše mladé dámy nuceny také zde hlasy své tlumiti a zkrátka svou obmezovati. Paní Potocká proti tomu rebelovala.

"Že jsem radši do lesů nešla!" pravila majíc se již uložiti. "Jak chutě bych si teď na lesy zahoukla! Ale nebe slyšti moji přísahu: vícekrát mne do tohoto vězení nikdo až nedostane!"

Její společnice smály se, však reptání jejího s ní neutichly. Byly mírnější myslí; proto také dříve než ona usnuly. Konečně i ji počala se víčka svírati. Podobalo se jí. Že jen na několik okamžiků zdřímnula a opět se probudila; však přece jen musila delší dobu spáti, neboť nyní jedna se společnic jejích stála se vysokými květinami u otevřeného okna, a ona byla nepozorovala, že by kdo vstával. Nejspíše ji teprv otvírání okna probudilo.

"Je to Pavluše," pravila u sebe. "Hledá ochlazení na čerstvém vzduchu."

Odvrátivši se chtěla opět usnouti. Nelo to rychle — místo snů přicházely jí do hlavy pestré myšlenky. Náhle všechny jsou zaplašeny — zaplašeny docela slabounkým, neurčitým zvukem, který dotknuv se jejího sluchu, rázem její oči do široka otevřel. Pohledla na postavu v okně; v okamžiku, stírala sobě oči, potichu plavala.

"Padl na ni stesk," pomyslila sobě vdovička. "Nesmím prozradit, že jsem co spozorovala."

Tomuto předsevzetí svému zůstala věrna pět minut, deset minut, čtvrt hodiny; ale tu již na ni vyvstávaly krůpěje. Přemáhala se, vydržela novou čtvrthodinku; ale tu již ležela jako na jehlách. Pohnula sebou co nejhlučněji: postava v okně stišila se jako pouhý stín, však dále si silně slzy utírala. Konečně se Mína pozdvihla.

"Která pak to hlídáte?" promluvila k oknu, stavíc se rozespalou.

Od okna žádná odpověď.

"Teď už nemohu váhat," rozhodla se mladá paní, přehodila přes sebe šátek a přistoupila k oknu.

Pavluše nespěchala svůj pláč zatajiti. Obrátila k Míně obličej, který za jasné noci dosti zřetelně viděti bylo, hleděla se usmáti, ale v tom úsměvu bylo mnoho dojemného smutku. A po tváři její kanula slza za slzou.

Mína jala se je sama osušovati.

"Co pak vás rozlítostnilo?" ptala se soucitně.

Ona jen hlavou zavrtěla.

"Nedám se odehnat," pokračovala Mína.

V odpověď ji slečna prudce objala, hlavu svou na její prsa přitiskla a v tichý usedavý pláč vypukla.

Mína ji nebránila, nechlácholila, nepřimlouvala — jen mlčky ji k sobě tiskla a vlasy její hladila. Po nějaké chvilce vzlykání její utichlo, načež ona rychle se vzchopujíc Mínu políbila, tvář osušila a přes moc vyjasnila.

"To se vám nepřihází, nemýlí pravda?" snažila se co nejveseleji promluviti.

"Jen si nemyslete."

"Vy jste vždycky tak veselá . . ."

"Ale často v zápětí po veselosti, když zůstanu samotna, přižene se mi do očí přívrl, nevím odkud —"

"Ale víte proč neb pro koho?"

"Ani to. Neumím sama sobě pověděti nijakou kloudnou příčinu"

"U mne jest bohužel jinak."

"A smím vaši příčinu znáti?

"Je to velký svazek rozmanitých příčin a slove těžkomyslnost. . ."

"Těžkomyslnost?" šeptala mladá paní — neboť celý svůj hovor vedly tichounkým šeptem. — "Těžkomyslnost? Co by mohlo scházeti vám? Co by vás mohlo skličovati?"

"Schází mně mladost, sklíčuje mne stáří."

"I bože milý — stáří! Oč pak jste starší nežli já?"

"O celý věk. Ach když jsem já byla ve vašich letech!" vzdychla Pavluše. "To jsou dávno, dávno minulé doby! . ."

"A já mám vždycky za to," vece Mína, "že vy jste tak dobrá, tak krásná ale i tak šťastná jako anděl."

"Kterak umíte lichotit!"

(Pokračování.)

Allenův plicní balsam

Osvědčil se nejznamenitějším lékem pro nemoci plicní, šíření krve a prsního jater. Dráždí hlen a plíce přicházejíce k klesti tak rychlým a rychlým ustupovat.

Na prodej!

Vysvědčení jeho dobroty.

ČTETE NÁŠLEDUJÍCÍ:

MATKY ČTETE!

OAKLAND STA., KY., 16. Srp. 1874.

Pánové. — Pěstovala po Allen's Lung Balsam ctěla stále. Lucie s mými to tuhý lék se mu nevrací proti zakrtě neb mučivému kašli. C. S. MARTIN, lékárník.

Od Rev. C. R. Darrow známého, duchovního.

CINCINNATI, Ohio, 2. ledna 1879.

Panům J. H. Harra & Co.

Pánové: Dcera moje, která trpěla mnoho dva roky zastrašujícím neduhem průduškovice, užívá velké dávky užívání Vašeho Allen-a plicního balsamu, tak že se cítím povinen, Vám vysloviti uspokojení s výsledkem. Její kašel, zásem až křečovitý, ustal a mám naději, že užíváním balsamu po nějaký ještě čas, dosíti dokonalého a trvalého vyhojení.

V ceně Vaš Rev. C. R. DARROW.

LÉK KTERÝ vyhojí souchotiny!

Nahodou naděje ti, kteří dlouho trpěli souchotinami? Lék tento je neškodný i nejslabšímu dítěti. Neobsahuje opium v nějakém způsobu. Prodává se u všech lékařníků.

☞ Návod k užívání jest při každé lahvi.

Sev.německý Lloyd

Pravidelná přímá
PAROPLAVBA
mezi
Bremen a New Yorkem
přes Southampton

za nejlepších obchodních podmínek, elegantní zař. svých parolodí, jež mají každý týden nový, a jsou vybaveny pro cestující 1., 2. a 3. třídy.

"Hermann" "Bremen"
"Amerika" "Frankfurt"
"Weser" "Hammonia"
"Main" "Hansa"
"Lessing" "Rhein"
"Neckar" "Saale"
"Ems" "Strassburg"
"Main" "Hohenzollern"
"Hannoverania"

Expediční dnové jsou ustanoveni:

Z Bremen
každou sobotu
se Southampton
každou středu
a New Yorku
každou sobotu
na všechna dvě výpravní místa

POŠTU SPOJENÝCH STÁTŮ

Parolodě tyto jsou vždy ve středu v Southamptonu a odjíždějí do Anglie a Francouzska ve středu ráno.

Ceny přeplavní:

z Bremen do New Yorku:
I. Kajuta: horní salon $120.00
" dolní salon $72.00
Mezipalubí $28.00

z New Yorku do Bremen, Londýna, Havru a Southamptonu:
I. Kajuta: horní salon $100.00 do Londýna
" dolní salon 80.00 "
Mezipalubí do Bremen a Havru $10.00 v papíru.
Do Londýna a zpátky: když se obrátí do osmi následujících neděl:
I. Kajuta: horní salon $108.00
" dolní salon $120.00 "
Mezipalubí $30.00

Vše se stravou. Dítky od 1 do 10 roků polovici.

Po těchto lodích dopravují se pasažéři do vzdálených států Severní Ameriky, po zadpisem "par Bremerhaven," a přijímají se na všech poštovních úřadech.

Strany přeplavě do BREMEN, HAMBURG, ANTVERP, AMSTERDAMU, ROTTERDAMU, SOUTHAMPTONU, HALLA LONDÝNA, obračte se na

OELRICHS & Comp.
NO. 2 BOWLING GREEN, New Yorku.

Henry Pundt.
August Weiss.
Caldwell Hamilton & Co.
Jednatelé pro Chicago:
CLAUSSENIUS & CO.
čís. 2, již. Clark allee.
Jednatelé pro Cleveland:
Henry Lewis & V. Snajdr

AMERICAN MARBLE WORKS.

ANDREWS, BARNES & Co.

prodávají domácí i importovaný mramor, pomníky, náhrobky atd

Všechna práce postaví a za ni ručí. — Nebojíme se soutěže domácí ani cizí.

Písarna i dílna naproti panu Stellhornovi v

CRETE, - - NEB.

Přímý a pravidelný přeplav
Z Bremen do Ameriky anebo naopak.

KAREŠ & STOTZKÝ,

29 Bahnhofstrasse, Bremen, Evropa.

Pro celé císařství rakouské jediní spinomocníci bremské paroplavební společnosti.

Přepravují cestující po chvalně známých poštovních párnících
"SEVERONĚMECKÉHO LLOYDU"

za ceny nejlevnější. — Přeplavné v mezipalubí s celým stravováním obnáší:
$28 papíru pro osobu přes 10 roků staru. $15 pro dítka od 1 roku. $2.50 kojenci.
Zpáteční přeplavní lístky vystavuje v ceně sníženě pan

Franta Brodsky, 26 Avenue C v New Yorku.

Severo-německý Lloyd jest největší společnost paroplavební v Německu, an čítá 27 velkých železných parolodí, po nichž se 613.712 osob do konce roku 1876 šťastně přeplavilo. — Žádné odůvodněné stesky se proti nim posud neozvaly; hasí li je kdo, činí to buď s navedu našich nepřátel, aneb k vůli své zištnosti. — Jednatelové v státě Nebrasku jsou:

v Omaha, pan JAN ROSICKÝ, MAJITEL "POKROKU ZÁPADU"
v Crete, pan J. JINDRA, v Humboldt p. Rud. Vertiska.

kteří od nich přijímají peněžní částky za přeplavní lístky, jakož i k další zařízce do Čech, Moravy atd.

Kdo by chtěl odvodávati za sebou do Ameriky své přátele aneb známé, nechť nám sdělí jejich adresu; my zpravíme je ochotně o všem k cestě potřebném a postaráme se o správnou jejich přepravu. — Dopisy na nás buďtež franko.

Kareš & Stotzký
Bahnhofstrasse 29, Bremen, Europe.

ČLOVĚK,

jenž nezná zeměpis této země, sezná přehlédnutím této mapy že

CHICAGO, ROCK ISLAND & PACIFIC R. R.
JE NEJVĚTŠÍM POJITKEM MEZI VÝCHODEM A ZÁPADEM.

Hlavní linie táhne se z Chicaga do Council Bluffs a Omahy, skrz Joliet, Ottawa, La Salle, Geneseo, Colmne, Rock Island, Davenport a West Liberty, Iowa City, Marengo, Brooklyn, Grinnell a Des Moines (kapitol státu Iowa) a většinou z Burvau Junc. do Peoria; z Wilton Junc. do Muscatine, Washington, Fairfield, Eldon, Belknap, Centreville, Princetown, Trenton, Gallatin, Cameron, Leavenworth a Atchison; z Washington do Sigourney, Oskaloosa a Knoxville; z Keokuk do Farmington, Bonaparte, Bentonsport, Independent, Eldon, Ottumwa, Eddyville, Oskaloosa, Pella, Monroe a Des Moines; z Des Moines do Indianola a Winterset; z Atlantic do Audubon a z Avoca do Harlanu. Jest jediná společnost, která vlastní spojení mezi Chicagem a Kansasem.

Společnost ta vede denně nad spacími vozy, kterým se nevyrovnají žádné a které skýtají každému dvojité lože mezi Chicagem a Council Bluffs, Leavenworth neb Atchisonem za $2 šestn., a po celou cestu za $5, sdělíte-li spolenosti jiné požadují za cestu mezi dotčenými místy 3 za dvojité lože a za celou část $6.

Co vás nejvíce upokojí, jest chuť, s jakou potřasti budete jídla při čilé jízdě přes krásné prerie illinoiské a iowaské, v našich velkolepých jídelních vozech, které se nalézají při všech vlacích, jedoucích celou zárou.

Shledavše nutnou potřebu oddělených pokojů pro cestovatele, zřídili jsme PALACOVÉ SPACÍ A JÍDELNÍ VOZY. Jíma dělí tedy výhod našich palacových vozů jest SALON pro KUŘÁKY, kde mohou pohodlně kouřiti.

PALACOVÉ VOZY běží vesknze do PEORIA, DES MOINES, COUNCIL BLUFFS, ATCHISON a LEAVENWORTH. Lístky pro tuto trať, známou pod jménem „Great Rock Island Route" jsou na prodej u všech jednatelů v Spoj. Státech a Kanadě.

O bližší zprávu neb poučení, neváhejte k uvedeným v místních telefonních seznamech, píšte na

A. KIMBAL,
vrchní ředitel v Chicagu, Ills.

T. ST. JOHN,
hlavní jednatel, Chicago Ills.

Přes Baltimore.

Kdokoli chtěl by vlasť přijíti si navštíviti, ať sám z Čech povolati bratra se svými přáteli, nuž by k přeplavě použil výtečných, bleskových, trochvětrých parolodí

Sev.němec. Lloydu.

S pravidelnými dvoutýdenními odjezdy z Bremen přeplavuje do Baltimore rychlé plavební parníky

Kajuta: Tun. Kapitán:
Braunschweig, 3100 Underbeck,
Nürnburg, 3100 Jansen,
Leipzig 2500 Hoffmann,
Ohio, 2500 Meyer,
Berlin, 2500 Lamer,
Baltimore, 2500 De Lange,

plují pravidelné každého čtvrtého dne měsíce

Bremen a Baltimore
a přeplavují cestující za nejnižší ceny:

Z Baltimore do Brém
V mezipalubí $ 28.00, papírek.
Dítky od 1. do 10. let poloviční.

Z Brem do Baltimore
Mezipalubí $ 28.00, papírek.
Dítky od 1. do 10 let poloviční. Kojenci $5
Lístky tam i nazpět levnější.

Kdokoli chce přátele z Čech se sebou povolati, může koupiti jízdní lístky u níže psaných jednatelů pro celou cestu z Čech až do Omahy za následující nízké ceny:

Z Prahy do Omahy		$ 47.50
" Berouna	"	47.50
" České Třebové	"	46.50
" Podmokl	"	46.00
" Budějovic	"	46.50
" Časlavy	"	47.00
" Chlumce	"	47.00
" Chotěboře	"	46.00
" Choceň	"	46.00
" Chrudima	"	47.00
" Chrudu	"	46.00
" Jičína	"	46.00
" Hlinska	"	46.00
" Hořic	"	46.00
" Hostovic	"	47.00
" Josefova	"	46.00
" Mlade Boleslavy	"	46.00
" Klatov	"	47.00
" Králove Hradce	"	46.00
" Kolína	"	47.00
" Chomutova	"	46.00
" Kralup	"	47.00
" Kutne Hory	"	47.00
" Lyse	"	46.00
" Mělníka	"	46.00
" Mirovic	"	46.00
" Náchoda	"	46.00
" Nepomuku	"	46.00
" Nymburku	"	46.00
" Páky	"	46.00
" Pardubic	"	46.00
" Plzně	"	47.00
" Písku	"	47.00
" Podébrad	"	46.00
" Přibrami	"	46.00
" Rakovníka	"	46.00
" Zatce	"	46.00
" Skalice	"	46.00
" Strakonic	"	46.00
" Tábora	"	46.00
" Teplic	"	46.00
" Turnova	"	46.00
" Vejhybky	"	47.00
" Veseli	"	46.00
Vodňan	"	46.00
" Votic	"	46.00

☞ Tyto same ceny dopravní platí pro Sioux City, Iowa.

Do St. Paul Minn. o 50 centů více.
" Lincoln, Neb. o $ 1.50 centů více.
" Yankton, Dak. o $ 2 více.

DOPRAVA DĚJE SE:

Z Čech do Bremen
po dráze v třetí třídě (ne ve čtvrté)

Z Bremen do Baltimore
po parnících Sev. němec. Lloyda [přímo].

Z Baltimore do Nebrasky
po přímé dráze (přes Chicago).

Na přístavišti parolodí Severo-německého Lloydu v Baltimore nalezá se zároveň nádražní dráhy Baltimore & Ohio, kterou dopravuje vystěhovalce na západ za ceny levnější, než kterákoli jiná společnost v New Yorku a Philadelphii.

Přirazí-li parník uzavře se nádraží všem nepřidružicím sem lidem, aby vystěhovalci nepadli do rukou všelikým nezvědomitým vydřiduchům, jako se bohužel zhusta na jiných přístavištích děje.

Bližší zprávy podá každému generální jednatelství:

A. Schumacher & Co.
5 So. GAY Street,
Baltimore, Maryland.

V Omaha:
Aug. Weis, roh Douglas a 11. st.
V Lincoln, Neb.
Ziemer, Ticket Agent.
V St. Paul, Minn.
German American Bank.
V Yankton, Dak.
A. Schandein.
V Chicagu.
H. Claussenius & Co